

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

A. Postbestyrelsen. (§ 1.)

Paa Finantslovforslaget for indeværende Finantsaar vare de fornødne Beløb optagne til Lønninger for de samme Embedsmænd, som omhandles i denne Paragraf, ved hvis Bestemmelser det tilligtes at gjøre Chefen for Indenrigsministeriets Afdeling for Postvæsenets Overbestyrelse, i Overensstemmelse med den Stilling, han virkelig indtager, til Departementschef og fungerende Generaldirektør og at samle den hele Postbestyrelse i denne Afdeling, der da ligesom forhen skulde bestaa af 3 Kontorer, nemlig foruden de nuværende 2 Kontorer (Expeditionskontoret og Kontoret for Bogholderi- og Materiel) tillige et 2det Expeditionskontor. Da Fuldstyret imidlertid ønskede denne Sag behandlet i Forbindelse med Spørgsmaalet om Lønninger ved Postvæsenet, har man, for at imødekomme dette Ønske, i det herved paant herom fremsatte Lovforslag tillige optaget Bestemmelserne om Lønninger ved Postbestyrelsen, med Hensyn til hvilke Bestemmelser man herved skal bemærke Følgende:

Da Post- og Telegrafvæsenet i Maret 1873 (kongelig Resolution af 8de November s. A.) henlagdes til Indenrigsministeriet, saaledes at det kom til at udgjøre en Del af dettes 2det Departement, tilligtede man at faa den tekniske Ledelse af disse Forretningssgrene stillet umiddelbart under den øverste Administrator, Ministeren, og man ledes herved af den Erfaring, som var indbundet, navnlig i de senere Aar af det Tidrum, i hvilket Postvæsenet med en Generalpostdirektør som teknisk Chef arbejdede under et af Finantsministeriets Departementer. Det havde nemlig vist sig, hvor uheldigt det var, at den med den hele Posttjeneste fortrolige Autoritet, der stod de praktiske Forhold nær og ifølge sine Kundskaber bedst kunde dømmes om Manglerne og Midlerne til at raade Bod paa dem, i alle vigtigere Anliggender maatte underordne sig et Departement, som i mange Tilfælde ikke kunde have den fornødne Indsigt i de Forretninger, for hvis Afgjørelse den dog var Ansvarlig. Tanken om saaledes at komme bort fra den byrdefulde og tids-spildende Omvei til Ministeren var utvivlsomt rigtig; men det maa erkjendes, at den Maade, hvorpaa den søgtes gennemført, ikke var heldig, idet man nemlig henlagde en saa

betydelig Administrationsbranche som Postvæsenet tilligemed Telegrafvæsenet til et Departement i Indenrigsministeriet, der alt omfattede Jernbane-, Rei- og Havnevæsenet m. v., og derved skabte et Embede, hvis hørige Bestridelse maatte ligge over en enkelt Mands Kræfter. Hertil kom endnu den Omstændighed, at Expeditionskontoret i Post- og Telegrafvæsenets Overbestyrelse blev indordnet i Rækken af Ministeriets øvrige Kontorer med Avancement sælles med disse, hvorefter Følgen blev, at det underordnede Personale i nævnte Kontor efterhaanden kom til at bestaa af unge Mænd uden postal Uddannelse, hvilket var uheldigt for de der forekommende, forskjelligartede, ofte vanskelige Sagers Behandling der i Almindelighed udfordrer særlige positive Kundskaber.

I Erkjendelse af Manglerne ved denne Tilstand blev derfor, da Generaldirektoratet ved Dødsfald blev ledigt i Maret 1883, den kongelige Resolution af 15de December s. A. udvirket, ifølge hvilken Overbestyrelsen for Postvæsenet udfiltes fra Indenrigsministeriets 2det Departement og henlagdes som en særlig departemental Afdeling af bemeldte Ministerium under den i Generaldirektoratet ansatte fungerende Kommitteredes Ledelse. Ved denne Foranstaltning bødedes der paa de ommeldte Ulemper, og der skaffedes Postvæsenets Styrelse en Stilling, hvori den kunde virke under gunstigere Vilkaar, idet den ovenfor fremdeles forblev i umiddelbar Rapport til Ministeren, medens den samtidig frigjordes for den hæmmende Sammenknytning med andre Administrationsgrene, ligesom der opnaaedes det store Gode, at den fik sit særlige Personel, der rekruterer af Jolk, som have bestemt sig for Postfaget. Den saaledes trufne Ordning kunde imidlertid efter Omstændighederne kun faa Foreløbigheds Karakter, men en saadan midlertidig Tilstand i Postbestyrelsens Organisation maa erkjendes at være uheldig for det hele Postvæsen; en endelig Løsning af dette Spørgsmaal bør derfor ikke udskydes længere, og man er da i Henhold til det ovenfor Anførte af den Overbevisning, at denne Løsning bør gaa i Retning af i Principet at fastslaa den nuværende Ordning, dog saaledes, at der skaffes Overbestyrelsens Chef en ydre Stilling, der svarer til den, han virkelig indtager, idet han gøres til Departementschef, der tillige